

ligiós- d'aquells que com l'IBEX35, ploren quan l'esquerra governa, però no s'immuten quan l'extrema dreta avança.

Hem d'anar alerta, perquè la seva apel·lació al descontentament i la indignació, anys enrere capitalitzada pel 15M primer i per Podem després, connecta amb alguns sectors populars mentre la gent progressista ens movem en el terreny de la reacció gairebé mecànica a les propostes, convençuts que tenim la raó de la nostra part. No som conscients que en molts casos, jugam en el seu terreny, que és el d'un marc mental imposat i ben calculat. No es tracta de "quatre bojos", sinó de gent que té molt clar quin és el seu projecte social i com pretenen aconseguir-lo.

De fet, no és casual el desembarcament en els darrers mesos a Madrid, emparat per totes les dretes, de l'Institut de Ciències Socials, Econòmiques i Polítiques (ISSEP), el think-tank comandat per la néta del fundador de l'extrema dreta francesa del Front Nacional, Jean Marie-Le Pen. Tot i que el discurs de VOX s'ha alimentat des de la seva creació, com el de Ciudadanos,

de la FAES de José María Aznar vinculada al PP, els de VOX han pres la iniciativa. La partida cap a VOX de Rafael Barjadí també n'és una mostra: mà dreta de l'expresident al lobby de pensament de la dreta espanyola i artífex dels contactes del partit feixista amb Steve Bannon, un dels principals suports ideològics de Trump. Ara és l'extrema dreta que domina el marc de pensament i acció de les tres dretes, combinant alhora altes dosis d'espanyolisme, de valors tradicionals conservadors i d'anarcocapitalisme a ultrança.

"NO ES TRACTA DE "QUATRE BOJOS". SINÓ DE GENT QUE TÉ MOLT CLAR QUIN ÉS EL SEU PROJECTE SOCIAL I COM PRETENEN ACONSEGUIR-LO."

Es fa urgent pensar en positiu i en col·lectiu. Pensar en un «nosaltres» inclusiu i subversiu, que incorpori les individualitats desorientades que de moment són alienes a la polarització que els feixistes alimenten, i que és una de les amenaces més preocupants i menys

visibles en aquests moments incerts. Disputar als autoritaris les narratives sobre el futur i l'esperança, que mai no arribarà de la mà de la reacció i el retorn al passat. Cal més que mai arribar a més gent i involucrar-la en la construcció d'un futur col·lectiu millor per a tots i totes, basat en la justícia social i la democràcia. Just el futur que no volen els feixistes.

